

[Fritze Teisen.]

Endelig talte den højtærede Socialminister om, hvorvidt man skulde gennemføre Loven nu eller ikke, og han mente, at man netop skulde gennemføre den i Øjeblikket. Jeg forstod paa den højtærede Minister, at han mente, at alle de forskellige Institutioner, som beskæftiger sig med Forsørgelseslovgivningen, paa Grund af den økonomiske Situation for Tiden befinder sig i en Usikkerhed, som det var godt at faa fjernet. Ja, det kan alt sammen være meget godt, men er det økonomiske Velstandsniveau et saadant, at vi kan regne med, at det vil vedblive at være, som det er? Det, der her lægges til Grund, er i Virkeligheden det økonomiske Velstandsniveau fra Tiden før 1930 omtrent, og kan vi regne med, at dette Niveau kan opretholdes i Fremtiden, saaledes at vi kan bygge hele vor Forsørgelseslovgivning op paa Basis deraf? Det mener jeg ikke, man kan. Jeg mener, det vilde være klogere, om man i en Tid som denne ventede med at ændre Forsørgelseslovgivningen. Naar man nu vedtager en ny Forsørgelseslovgivning, der skal afløse talrige Love, hovedsagelig den for 42 Aar siden vedtagne Fattiglov, maa man gaa ud fra, at den Lovgivning, man nu indfører, skal kunne holde i Aarevis, saa at det ikke skal være nødvendigt at ændre deri paa gennemgribende Maade og derved skuffe den Forventning, som visse Dele af Befolkningen har stillet til Forsørgelseslovgivningen. Af disse Grunde har mit Parti fundet det rigtige, at man ventede med at gennemføre en ny Forsørgelseslovgivning, indtil Tingene her og ude i Verden havde trukket sig dog nogenlunde i Lave, saaledes at man kunde overse Forholdene.

Saa er der den højtærede Socialministers sidste, noget spøgefulde Bemærkning. Det var jo en Idé, jeg gav den højtærede Minister, at kalde sig Victor, ud fra den Betydning, dette Navn har haft i Tidernes Løb. Men naar den højtærede Minister har Lyst til at antage et Fornavn, som i høj Grad ligner mit, kan jeg ikke tage dette som andet end som en Kompliment, og jeg kan kun takke den højtærede Minister, hvis det dermed er hans Hensigt at antyde, at han i Fremtiden vil være at finde i det konservative Folkeparti.

Socialministeren (Steincke): Det ærede Medlem (Fritze Teisen) begyndte nu med at sige, at jeg vel ikke vilde benægte, at man overhovedet ikke havde villet forhandle i Folketingsudvalget med det konservative Folkeparti. Herom ved jeg ikke tilstrække-

ligt til at kunne udtale mig, hverken positivt eller negativt. Jeg har kun været tilkaldt til eet Udvalgsmøde, hvor der blev forelagt mig nogle Ændringsforslag fra det konservative Folkeparti, og jeg blev som altid i saadanne Tilfælde spurgt, om jeg kunde tiltræde de Ændringer eller ikke. Jeg begrundede da, hvorfor jeg ikke kunde tiltræde dem. Hvad der i øvrigt er sket i Udvalget, har jeg ingen Mening om, da jeg ikke har deltaget i Arbejdet.

Jeg forstaar meget vel, at det ærede Medlem af Folketinget Hr. Knud Hansen har udtalt sig, som han har, og jeg forstaar ogsaa, at det ærede Medlem kan sige noget tilsvarende her. Det gælder jo ved Administrationen af enhver Lov, hvor det drejer sig om rent skønmæssig Hjælp, at det kommer an paa, hvem der udøver dette Skøn, og der er naturligvis ogsaa her Mulighed for, at partipolitiske Betragtninger kan komme til at spille ind. Jeg har søgt at udarbejde Socialreformen saaledes, at det sker i saa ringe Udstrækning som muligt, og det er ogsaa mit Haab, at den vil blive administreret fra alle Sider efter de humane Linier, der ligger til Grund for den. Men garantere noget i den ene eller den anden Retning kan jeg ikke, og det er mig ganske umuligt at forstaa, hvorledes det konservative Folkeparti, selv om de saa havde siddet og skrevet Ændringer fra 1930 til Dato i Stedet for at lade være at bestille noget, vil komme ud over, at et Skøn er et Skøn og kan paavirkes af mange forskellige Egenskaber.

Det var jo ikke mig, der angreb det ærede Medlem eller hendes Parti, fordi de ikke havde stillet en Række Ændringsforslag. Nej, det var det ærede Medlem, som kritiserede forskellige Bestemmelser, og naar man kritiserer, maa det vel være, fordi man ved, hvad man vil sætte i Stedet. Men naar jeg saa spørger om, hvad der skal sættes i Stedet, svarer det ærede Medlem, at det er nemt nok for mig, der er inde i Sagerne, at stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem, som altsaa formentlig ikke er tilstrækkelig inde i Sagerne. Naar man direkte kritiserer § 307, maa man virkelig sige, hvad det er, der er galt i Paragraffen, ellers er Kritikken intet værd. Det ærede Medlem sagde med Hensyn til disse Forhold i det hele taget kun, saa vidt jeg da forstod hende, at man vilde bort fra de Bestemmelser, hvor der stod „i ganske særlige Tilfælde“ eller „naar Omstændighederne taler derfor“ eller lignende. Det skyldes en ualmindelig Mangel paa Kendskab til Forsørgelseslovgivningen, til en skønmæssig